

20 Δεκεμβρίου 2015

Ο Χριστός γεννιέται για να του δώσουμε τις αμαρτίες μας! (Μητροπολίτης Νικοπόλεως & Πρεβέζης κυρός Μελέτιος Καλαμαράς)

/ [Πεμπουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1Yonwly>]

Δος μου τις αμαρτίες σου!

Λίγο αργότερα από την εποχή του μεγάλου Κωνσταντίνου, ένας σπουδαίος άνθρωπος, ξεκίνησε από την Ρώμη και πήγε στη Βηθλεέμ. Έφτιαξε εκεί το κατάλυμά του και ζούσε δίπλα στο σπή-λαιο που γεννήθηκε ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός. Πρόκειται για τον περίφημο άγιο, τον σοφό άγιο Ιερώνυμο, αυτόν που μετέφρασε στα λατινικά όλη την Αγία Γραφή και έγραψε πολλά θαυμάσια βι-βλία, όλα για την δόξα του Χριστού και για την σωτηρία των ανθρώπων.

Κάθε τόσο, ο άγιος Ιερώνυμος πήγαινε και γονάτιζε μπροστά στο σπήλαιο που γεννήθηκε ο Χριστός και Τον παρακαλούσε και Τον ικέτευε για την αιώνια ζωή.

Μια μέρα, Χριστούγεννα, - το έχει γράψει ο ίδιος αυτό το γεγονός - ενώ προσευχόταν, βλέπει τον Χριστό μπροστά του να του λέει:

Ιερώνυμε, σήμερα είναι η γιορτή μου. Σή-μερα είναι η επέτειος της καθόδου μου στη γη, που γεννήθηκα στο σπήλαιο αυτό. Τί δώρο θα μου κάνεις;

Απαντάει ο άγιος:

Υιέ του Θεού, για Σένα άφησα την πρωτεύ-ουσα του κόσμου, την Ρώμη, και όλα τα πλούτη που είχα εκεί. Ήλθα εδώ και ζω φτωχός κοντά Σου. Τί δώρο θέλεις να σου

κάνω; Τί έχω πια Χρι-στέ μου, να σου δώσω;

Κάτι έχεις ακόμη. Και θέλω να μου το δώ-σεις.

Χριστέ μου, είχα σοφία. Μόρφωση απέραντη. Την είχα αποκτήσει με τις μελέτες μου. Μα και αυτή την έκανα θυσία μπροστά Σου. Την θε-ώρησα σκόνη και στάχτη. Τώρα πια, ασχολούμαι μόνο με τον λόγο Σου. Τί άλλο να σου δώσω;

Κάτι έχεις ακόμη, Ιερώνυμε. Θέλω να μου δώσεις και από αυτό.

Χριστέ μου, είχα δυνάμεις σώματος και έχω δυνάμεις πνεύματος. Τα άφησα όλα στα πό-δια Σου. Δεν θυμάμαι να έχω τίποτε άλλο να Σου δώσω.

Και όμως, κάτι έχεις ακόμη.

Ποιό Χριστέ μου, πες το μου. Και αμέσως θα Σου το προσφέρω.

Του λέει ο Χριστός:

Τις αμαρτίες σου! Αυτές θέλω να μου τις δώσεις!

Χριστέ μου, τί να τις κάνεις τις αμαρτίες μου, το βόθρο της ψυχής μου; Τί τον θέλεις;

Να τον πάρω εγώ. Να φύγει από εσένα. Να σου τον συγχωρήσω. Και να μείνεις εσύ καθαρός, με την χάρη μου και με την αγάπη που έχεις για μένα.

* * *

Γι' αυτό ήλθε ο Χριστός στον κόσμο.

Μας άπλωσε το χέρι, για να απλώσουμε και εμείς το δικό μας, και να Τουβάλουμε στο χέρι τις αμαρτίες μας. Όχι με το χέρι μας, αλλά ΜΕ την καρδιά μας. Και ΑΠΟ την καρδιά μας. Ήλθε λυ-τρωτής. Ελευθερωτής από την δουλεία της αμαρ-τίας και από τον κίνδυνο να βρεθούμε - εξ αιτίας του χωρισμού που φέρνει στον άνθρωπο η αμαρτία μακριά από τον Θεό. Μακριά από την Βασιλεία Του. Μακριά από την αιώνια ζωή. Μακριά και έξω από τον Παράδεισο. Να βρεθούμε στον σκουπιδοτενεκέ της αιώνιας ζωής, που είναι η Κόλαση.

Για να μη καταντήσουμε εκεί - γιατί εκεί πη-γαίναμε με τα στραβά βήματά μας - ήλθε ο Χρι-στός, ο Ελεήμων και Εύσπλαγχνος, κοντά μας.

Άφησε την τιμή Του, την υπόληψή Του, το μεγαλείο Του και ταπεινώθηκε και ήλθε στη γη, για μας. Για να μας πάρει κοντά Του. Γιατί ο Θεός μας, είναι αγάπη,

καλωσύνη, ευσπλαγχνία. Δεν θέλει να χαθεί κανένας. Όποιος χάνεται, χάνεται μόνο από δική του υπαιτιότητα.

Ας Τον δοξολογήσουμε. Ας Τον ευχαριστή-σουμε. Ας Τον προσκυνήσουμε. Ας Τον τιμήσουμε. Και ας Του πούμε:

Κύριε Ιησού Χριστέ,

όπως αξίωσες τους αποστόλους Σου να είναι κοντά Σου,

όπως αξίωσες τον ληστή πάνω στο Σταυρό, να μπει μαζί Σου στην Βασιλεία Σου,

όπως αξίωσες τόσα εκατομμύρια παιδιών Σου να τους πάρεις κοντά Σου και να τους ελε-ήσεις,

αξίωσε και εμάς της αγάπης Σου, της ευσπλαγχνίας Σου, της συγχωρήσεώς Σου. Και κράτα μας κοντά Σου. Αμήν.

(+Μητροπολίτου Νικοπόλεως Μελετίου, Ο Θεός επί γης, Έκδ. Ι. Μ. Προφήτου Ηλιού, Πρέβεζα 2015, σ. 13-18).